



## OPISKELIJAN SUUSTA

*Kiinnostuin teologiasta jo yläasteella, ja lukiossa opiskellessani vahvistui entisestään ajatus sananjulistustyöstä ja tietynlainen ”pastorikutsumus”. Opiskelujen kannalta tämä tarkoitti siis teologisessa tiedekunnassa opiskelua, vaikka en kirkkoon kuulunutkaan. Tähtäimessäni on pastorin virka ja tehtävä Seurakuntaliitossa (Suomen evankelis-luterilainen seurakuntaliitto), sillä Tampereen vapaa evankelis-luterilainen seurakunta oli lapsesta asti ja on yhä kotiseurakuntani.*

*Aloitin teologian opiskelun vuonna 2012 armeijan jälkeen Suomen Raamattuopiston teologisella linjalla, jossa suoritin 25 opintopistettä yleisen teologian perusopintoja Joensuun avoimen yliopiston kautta. Raamattuopistolla aloittamisen koin hyväksi keinoksi tutustua teologian opiskelemisen akateemiseen puoleen ”kevyemmin”, sen sijaan että olisin aloittanut suoraan Helsingin yliopistossa. Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa aloitin käytännössä syksyllä 2012. Suoritin yleisen teologian perusopinnot loppuun ensimmäisenä lukuvuotena. Systemaattinen teologia, erityisesti dogmatiikka ja patristiikka (johon minut innosti Raamattuopiston aikoina Lauri Vartiainen), on ollut minulle mieluisinta opiskelun antia. Positiivisena kokemuksena yliopistoteologiasta on jäänyt mieleen Pauli Annalan Kristologisen dogminmuodostuksen kurssi. Yliopistossa opiskelun olen kuitenkin kokenut pääasiassa haastavaksi, lähinnä opetuksen liberaalteologisen painotuksen vuoksi. Vastapainona olen lukenut paljon Lutheria, Franz Pieperin ”Dogmatiikkaa”, C. F. W. Waltherin kirjoja, Heino Pätiälän tuotantoa sekä tietenkin Raamattua, jonka mukaan kaikki opit tulee arvioida. Avuksi ”hyvän teologian” opiskeluun löysin jo Raamattuopistossa opiskeluni aikana Suomen teologisen instituutin.*

*STI:ssä kävin aluksi Toora-luennoilla (luennoitsijana oli muistaakseni Henrik Perret), ja niiden jälkeen olen käynyt sen mukaan, miten opiskelijanaikatauluni on antanut myöten. Teologisessa instituutissa minulle on merkinnyt eniten hienoihin teologeihin tutustuminen sekä samaan aikaan asiantunteva ja tasokas teologian opetus. Mieleeni on jäänyt erityisesti Ville Auvisen kauden avausluento ”Iloisesti luterilainen STI”, tunnustuskirjaluennot vuodelta 2013 sekä patristiikan ajan ”harhaoppiluennot” vuodelta 2014. STI on tarjonnut minulle toisen, nimittäin Raamatulle ja luterilaisuudelle uskollisen näkökulman teologian opiskeluun. On ollut antoisaa päästä kuuntelemaan hyvää opetusta ja keskustelemaan hienojen opiskelijatovereiden ja opettajien kanssa.*

*Esa Yli-Vainio, teol. yo*